

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

Prouocatio ad mundi contemptum, ex ex[sic!] eo quod ipse Christus verus
homo, & verus Deus perfectus, in propria persona, hoc ipsum consuluit.

14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

humanam desideres: sed spūales virtutū diuitias cupias, diuinum honorē & gloriamque quoque cœlestem totocordis affectu requiras. Et verē ditissimus eris prae omnibus mundū aman-

Hieron. tibus. Ideo dicit Hieronymus: Sole *verē diuitiæ* *que sint.* ræ diuitiæ sunt, quæ nos virtutibus diuites reddunt, Si ergo diues esse cupis-

veras virtutum diuitias ama. Si culmē honoris quæris, ad cœleste regnum festina. Si gloriam dignitatis desideras, in supernam angelorum curiam ascribi labora. Hoc est sane quod dicit Gre-

Gregor, gorius: Contemne diuitias, & locuples eris, contemne honores, & eris gloriosus, despice temporalem quietem, & habebis æternam. Facile contemnit omnia propter Deum, qui ad sui ipsius peruenit contemptum. Qui hæc fecerit, dicere poterit cum diuino Apostolo. Omnia detrimentum feci, vt Christum lucrifaciam,

Philip. 3.

Prouocatio ad mundi contemptum,
ex eo quod ipsemet Christus verus
homo & Deus perfectus, in
propria persona hoc
ipsum consul-
uit.

Arti-

Articulus. XIII.

Ens absque consilio est, & *Deut. 23.*
 sine prudentia. Utinam sa-
 perent & intelligerent, ac
 nouissima prouiderent. Iu-
 xta Philosophum, addiscentem oportet credere. Et *Philoso.*
 Et *Esa. 7.* Et *Esaia* testante. Si non
 crediderimus, non intelligemus. Ideo
 autem Salo. dicit: Fili mi audi disci-
 plinam patris tui. Et iterum ait scrip-
 tura, Cum videris sensatum statim
 euigila ad illum. Et item, Non te præ-
 tereat narratio seniorum, ita & ex corde
 cõiungere sermonibus sapientum. Si
 ergo sapientibus viris est præbendus
 auditus, si eorum verbis credendum est,
 & acquiescendum eorum consilijs,
 nonne incomparabiliter plus crede-
 re, consentire, & acquiescere congruit
 soli sapienti Deo, qui est ipsa in se sub-
 sistens, idealis, separata, æterna sapi-
 entia? Quoniam ipsemet ergo Deus ve-
 rus, Dei patris vnicus filius propter
 nimiam suam charitatem qua dilexit
 nos, descendit in mundum, nostram
 naturam hypostaticè seu suppositali-
 ter assumendo, hominibus visibiliter
 o 7 apparendo,

apparendo, cum eis conuersan-
 do, vefcendo loquendo, congruentif-
 fimum est vt eius confilia diligentif-
 fime audiamus, eisque (fi res ipfa per-
 mittit) acquiefcamus. Porro Chriftus
 (vt conftat ex dictis) mundi contemp-
 tum multipliciter & affatim conful-
 uit, præmia pollicendo, subsidium
 promittendo, feipfum exemplum
 præbendo. Quod & fancti apoftoli
 & euangeliftæ clariffime docuerunt.
 Eius ergo confilio acquiefce, præfer-
 tim cum fit ipfa via & veritas, qui op-
 time nouit viæ noftre discrimina, &
 quid nobis magis expediat. Cum sum-
 me nos diligat, pro quorū falute dig-
 natus eft mori, certiffimum eft q̄ fide-
 lifsima eius fint confilia. Efficere ergo
 eius difcipulus, eius faluberrimam in
 omnibus aflequendo doctriñā: vt tãto
 beatius atq; iucundius videas eum in
 patria, quanto nunc plenius credis,
 & acquiefcis ei in via. Deniq; fi ange-
 lus de coelo descendens tibi vifibiliter
 appareret ac diceret, Ecce dei volun-
 tas feu confilium eft, vt mundum cõ-
 temnas, & ordinem intres, nonne mox
 acquiefceres? Nũc autem non angelus,
 non legarus; fed ipfemet Deus deorū,
 creator

Ioan. 15.

ceator angelorum, Dominus vniuer-
 sorum aduenit: tibi quoque consilium
 dedit de mūdi contemptu, perfectio-
 nisque statu. Quod namq; adolescen-
 ti illi diuiti, qui ab exordio iuuen-
 tutis suæ omnia mandata decalogi
 custodiuit, consulēdo dixit saluator:
 Vnū tibi deest. Si vis perfectus esse, va-
 de & vende omnia quæ habes & da
 pauperibus, & veniens sequere me, &
 habebis thesaurum in cœlo. Hoc
 idem consulit tibi, qui forte mandata
 diuina ab initio iuuentutis tuæ non
 obseruasti in omnibus. Forsitan di-
 ces, Nunquid omnes possunt religio-
 nem intrare, aut mundum omnino
 relinquere? Stulta est ista obiectio,
 conueniens stultis, & mundanis, &
 vitiosis hominibꝰ. De quibus Salomō
 loquitur, Stultorū infinitus est nume-
 rus, Sancti quoque doctores tali obie-
 ctioni plenissime responderunt, quo-
 niam aliter iudicandum est de eo qꝰ
 requiritur ad conseruationē indiu-
 dui, & de eo quod requiritur ad con-
 seruationem speciei. Manere autē in
 seculo & generare, terrāq; colere, nō
 ad indiuidui, sed speciei conseruatio-
 nem exigitur. Idco non oportet vt
 vnusquis-

Matth. 19

Eccle. 13

328 D. DIONYS. CARTH.
vnusquisque id faciat, nec excusare se
debet quispiam à perfectionis statu
aggrediendo, dummodo aliter ido-
neus fuerit, Porro si tu religionem in-
traueris, nunquid ob hoc mundus de-
ficiet? Nunquid propter te derelin-
quetur terra, aut transferentur rupes
de loco suo? Sapientissimi ergo con-
siliarij. qui est magni consilij angelus,
ac quiesce consilijs, vt te ipsum ab in-
finitis periculis excutere possis, viam-
que compendiosiore, tutiore, &
tranquilliore, ac magis meritoriam
ambulare, donec gaudium Domini
Dei tui merearis intrare.

*De mundi contemptu, exemplo
christi. Articul. XV.*

Ioan. 8.

Locutus est Iesus, Ego sum lux
mundi. Qui sequitur me, non
ambulat in tenebris, sed habebit
lumen vitæ. Quemadmodum Leo
papa scitissime asserit. Tota victoria
saluatoris qua & diabolum superauit
& mundum, humilitate est concepta,
humilitate confecta. Christus insuper
sicut ait Bernardus, in omnibus id e-
legit

Bernar.